

MILAN MOGUŠ

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti  
Zrinski trg 11, HR-10000 Zagreb

## O IMENIMA U MAŽURANIĆEVOJ PJESMI *SMRT SMAIL-AGE ČENGIĆA*

Iako sam o leksikografskoj obradi Mažuranićeve pjesni *Smrt Smail-age Čengića* već pisao<sup>1</sup>, ostalo je podosta toga o čemu još treba progovoriti. Tom dijelu pripada i rasprava o imenima u Mažuranićevoj *Smrti*. Ovo je, čini mi se, ponajbolja prigoda da se o tome prozbori u članku koji je posvećen Svečaru.

Prvi je Julije Benešić namjeravao izraditi Mažuranićev rječnik ekscerpirajući leksički fond *Smrti Smail-age Čengića* i ostalih Mažuranićevih pjesama.<sup>2</sup> Benešić je odustao od svoje prvotne zamisli, proširivši ekscerpiranje leksičke grade najprije na *Grobničko polje* Dimitrije Demetra, a zatim na ostala djela hrvatske književnosti, izrađujući *Rječnik hrvatskoga književnoga jezika* čijih je prvih dva naest svezaka davno izašlo.<sup>3</sup>

Koliko god bio iscrpan, Benešić ipak nije obradio sve natuknice Mažuranićeva *Smail-age* ili je pak izostala obrada svih značenja pojedinih riječi koje se nalaze u spomenutome Mažuranićevu spjevu. Ono što nas ovdje zanima jest činjenica da je Benešić izostavio gotovo sva vlastita imena, kao što su *Bauk, Čor-Safer, Durak, Haso, Mirko, Mujo, Omer, Novica* i dr. S obzirom na činjenicu da je npr. ime *Bauk* potvrđeno u *Smail-ag*i ravno 10 puta, teško bi se moglo pretpostaviti da je previđeno. Objasnjenje daje sam Julije Benešić koji navodi da jednostavno nije unosio osobnih imena u svoj rječnik. Ali kad se pažljivije pregleda njegov *Rječnik hrvatskoga književnoga jezika*, nalazimo kao natuknice imena poput *Batukan* (ime mongolskoga vladara, unuka Džingis-kana), pa *Brahma* i dr. Ali sve kad i ne bi bilo nijednoga vlastitoga imena u općem rječniku kakav je Benešićev pa, daka-

<sup>1</sup> Milan Moguš, O leksikografskoj obradi Mažuranićeva spjeva "Smrt Smail-age Čengića", Radovi Zavoda za slavensku filologiju 26, 1.–13. (1991.), Zagreb

<sup>2</sup> Benešićeva se namjera o izradi *Smrti Smail-age Čengića* razabire iz činjenice da je iz toga djela, pored *Grobničkoga polja* Dimitrija Demetra, dao ispisati sve riječi. Osim toga, Benešić je posvetio analizi Mažuranićeva vokabulara posebnu pozornost i svoga zapažanja iznio u predgovoru *Rječniku hrvatskoga književnoga jezika*, sv. 1., Zagreb 1985., poglavito na stranicama XVII.–XXIII.

ko, ni Mažuranićeva *Bauka* ni Demetrova *Batukana*, rječnik pojedinoga književnoga djela ili svih djelâ nekoga pisca, što sam nazvao *Piščev rječnik*,<sup>4</sup> mora imati obrađene sve riječi, odnosno sva značenja svih upotrijebljenih riječi, tj. i vlastita imena (i antroponime, i toponime, i etnike), pogotovo što vlastita imena nisu, kao kategorija, na posljednjemu čestotnome mjestu. Pa čak kad bi bilo i samo jedno vlastito ime s jednom jedinom potvrdom u nekome djelu (npr. u Mažuranićevoj *Smrti Smail-age Čengića*), moralо bi se naći u rječniku.

Izrađujući potpun rječnik Mažuranićeve pjesni *Smrt Smail-age Čengića*, mogao sam konstatirati da spomenuto djelo ima nešto manje od 6.000 riječi-pojavnica (tj. svih oblika svih riječi), odnosno 1661 natuknicu, koliko ih je upotrijebljeno u 1134 stiha i 5 naslova pjevanja: *Agovanje, Noćnik, Četa, Harač i Kob*. U tom se korpusu nalazi osamdesetak oblikâ onomastičkih imenica odnosno pridjeva nekih takvih imenica, što bismo sve mogli svesti pod onomastičke natuknice. Na-vest ё ih, kao građu, abecednim redom s brojem njihovih pojavnica i, u zagradama, s brojem njihovih različnica, kako bi se mogla razabrati i njihova kolokacija. Nakon toga svrstat ё ih po značajskim kategorijama i po čestoti. To su:

**Bauk** 10 (Bauče 3, Bauk 4, Bauka 1, Bauku 2) *m* Bauk (ime crnogorskomu vojvodi). *Najprvi se Smail-aga maša, za njim Bauk, za njim Turci ini 736–737. Dotle aga pod čadorom sjedi i š njim šaren Bauk vojevoda 775–776. Pak Bauku govorio aga: Oj Bauče, vrijedna vojevodo, tebe hvale da si junak dobar 921–923. Kaž', Bauče, koliko bi mišah ti jedinac junak posjekao? 925–926. Hrđo, kučko, vojvodo Bauče, mislio sam da si junak bolji 928–929. Usta Bauk, gusle skida 940. Bauku se grmeć razlijegaše (pjesma) 987. Bauk zadnju riječcu izusti 1016. A Bauka spasi noćca mrkla 1088.*

**Bjelice** 1 *mn* ime crnogorskem plemenu, područje toga plemena. *Pomno junak Cuce prevalio, još Bjelice ratoborne k tome 152–153.*

**Bjelopavlić** 1 *mn* Bjelopavlići, ime crnogorskem plemenu, područje toga plemena. *Bjelopavlić ljuti k tome davno veće straga ostaše 280–281.*

**Blizanci** 1 *mn* ime zviježđu, zvijezde Kastor i Poluks. *Vjerna uz druga drug koraca nerazlučno, vjerno i tvrdo, ko Blizanci zvijezde jasne 275–277.*

**Bog** 12 (Bog 1, Boga 3, Bogom 2, Bogu 3, Bože 3) *m a.* u kršćana absolutni duh, stvoritelj svijeta. *Već tko zovnu Boga velikoga 43. Njih (= Čeklićâ) se maša, a Bogu se moli 155. Već, tako ti Boga velikoga, pusti mene tvome gospodaru 184–185. Al tko Bogu vjerno služit grede, čistijem srcem služiti mu valja; čistom dušom vršit onom treba koji vrši Bog što sudi s neba 382–385. Slab starac slabe krijeplj i ljudi, da im snaga Bogu slična bude 466–467. Stoji četa višnjeg Boga puna*

<sup>3</sup> Julije Benešić, *Rječnik hrvatskoga književnoga jezika od Preporoda do I. G. Kovačića*, sv. 1.-12, Zagreb 1985.–1990.

<sup>4</sup> Milan Moguš, *Piščev rječnik*, Zbornik jezik i društvo, 301.–306. (1992.), Zagreb

470. *Mili Bože, što je raja kriva? 504. Avaj, Bože, što će odsad biti 543. Mili Bože, čuda velikoga, kakav bješe Rizvan–aga silni 951–952; • Bogom po Bogu. Bogom braće, hrabri Crnogorci 432.; • Bogom darivati pričešćivati. (Starac) je četu oprostio grijeha pak je Bogom darivati stade 459–460.; b. bog 1 (bozi 1) pogansko božanstvo Kad već Troju ostaviše bozi 566.*

**Božji** 5 (Božja 2, Božje 1, Božju 2) prid a. što pripada Bogu. Za nj' se i sad mrijet podigoste, srdžbe Božje hrabri osvetnici 380–381. Taka čuda Božja riječ pravi 418; b. dio pozdrava. Božja pomoć, cetinjski stražaru! 165. Tudijer straži Božju pomoć zove 164. Božju joj je pomoć nazivao 328.

**Brda** 2 (Brda 1, Brdom 1) smn Crna Gora. Vi bo kako, sva će Brda tako 30. Štono sam vi (= vama), Turčin, pripravio, vam i vašijem Brdom (= Brdima) kamenjem 28–29; v. Crna Gora

**Brđanin** 3 (Brđanah 1, Brđane 1, Brđani 1) m žitelj Brda, Crnogorac. Brđane mi izvedite 5. Brđani su tamo 90. Da udari dvadeset Brđanah 930.

**Cetinje** 3 (Cetinje 1, Cetinju 2) s grad u Crnoj Gori. Treći pijetli u mjestu Cetinju, a Novica pade na Cetinje 162–163. Podiže se četa mala na Cetinju Crne Gore 194–195.

**Crna Gora** 1 (Crnom Gorom 1) ž ime zemlji, područje između Hercegovine, Srbije i Albanije. I ne bi ga pronijele vile, a kamoli noge na junaku Crnom Gorom na bijelu danu 139–141; v. Gora Crna i Brda

**Crnogorac** 1 m stanovnik Crne gore. Bogom braće, hrabri Crnogorci, ne mašajte za oružje svjetlo 432–433. Misli aga svakojake misli (...) od kolakah i Crnogoracah 900–904.

**Crnogorčad** 1 ž Crnogorci. Al ne pisnu Crnogorčad mlada 37.

**Cuce** 1 mn ime jednomu crnogorskemu plemenu, područje toga plemena. Pomojunak Cuce prevadio 152.

**Čengić** 4 (Čengić 2, Čengića 2) m prezime Smail-age. Smrt Smail-age Čengića (naslov spjeva). Nit je hajduk, nit uhoda turska, već Novica, Čengića kavazu 135–136. Jedni su mi na srdašcu jadi što nî (= nam) Čengić smaknu Moračane; drugi su mi na srdašcu jadi što mi Čengić pogubio baba 178–181; v. Čengijić

**Čengijić** 7 (Čengijića 6, Čengijiću 1) m prezime Smail-age. A pošljednja iz vidiča zvijezda, bješe zvijezda age Čengijića 193–194. A najveće Čor-Safere gamzi, da zavikne aga Čengijiću 771–772. To je čalma age Čengijića 1121. To je glava age Čengijića 1124. To je sablja age Čengijića 1127. To 'e oružje age Čengijića 1130. To 'e odijelo age Čengijića 1133; v. Čengić

**Ćeklići** 1 (Ćekličah 1) mn ime jednomu crnogorskemu plemenu, područje toga plemena. Pomojunak Cuce prevadio (...) ter se maša kršnijeh Ćekličah 152–154.

**Ćor-Safer** 1 (Ćor-Safere 1) m jednooki Safer, jedan od Smail-aginih slugu. A najveće Ćor-Safere gamzi 771; v. Safer

**Durak** 4 (Durače 1, Durak 2, Duraka 1) *m* muško ime. *Brđane mi izvedite... još Duraka starca k tome 5–8. Vaj, Durače, starče stari, kuda 'š sade, kamo li ćeš? 87–88. Starac Durak skoro izdahnu 110. Durak huknu, sve zamuknu 113.*

**Durmitor** 1 (Durmitora 1) *m* ime planini u Crnoj Gori. *Ja sam junak... ispod gore glasna Durmitora 174–176.*

**Ektorov** 1 (Ektorove 1) *prid* Hektorov, koji se odnosi na Hektora (trojansko-ga junaka). *Ter je (raju) vuku konji krilonoz i po prahu i po kalu: Ektorove ispod grada Troje, kad već Troju ostaviše bozi 563–566.*

**Gacko** 2 (Gacka 1, Gackome1) *s* gradić u Hercegovini. *Gacka polje, lijepo ti si 478. Smail-aga krvav harać kupi po Gackome i okolo njega 488–489.*

**Gora Crna** 4 (Gore Crne 2, Gori Crnoj 1, Gorom Crnom 1) *ž* isto što i Crna Gora (ime zemlji). *Tek se krade k onoj Gori Crnoj 116. Nit je hajduk, nit uhoda turska, već Novica, Čengića kavazu: bijesan Turčin, krvnik Gore Crne 135–137. Podiže se četa mala na Cetinju Gore Crne 195. Šapat tamni Gorom Crnom s jene stijene k drugoj prhnu 215–216; v. Crna Gora i Brda*

**Hasan** 2 *m* muško ime. *I već Hasan, vižla brži, izvede mu (agi) dobra konja 1053–1054. Ljut ga (Novicu) Hasan smaknu 1092.*

**Haso** 3 *m* umiljenica od imena Hasan. *Mujo, Haso Omere, Jašare, dede, kučke, dobre konje zaigralte poljem ravnijem 545–547. Konja, konja, Haso, konja! 1051. Tu pogibe uzdan agin čato, Mujo, Haso, Omer, Jašar ljuti 1085–1086.*

**Hristov** 1 *prid* Kristov, koji se odnosi na Krista. *Turčin reče, al mrijeti za Hristovu vjeru svetu teško nije 31–32.*

**Isus** 1 (Isuse 1) *m* ime Kristovo. *Glasom groma grozna podvikuje sada "kuku!", sada "medet, medet"!, sad "pomozi, o Isuse blagi!" 1079–1081.*

**Isusov** 1 (Isusov 1) *prid* koji se odnosi na Isusa. *Već tko zovnu Boga velikoga, tko lijepo ime Isusovo 43–44.*

**Jašar** 2 (Jašar 1, Jašare 1) *m* muško ime. *Mujo, Haso Omere, Jašare, dede, kučke, dobre konje zaigralte poljem ravnijem 545–547. Tu pogibe uzdan agin čato, Mujo, Haso, Omer, Jašar ljuti 1085–1086.*

**Komljani** 1 *mmn* pleme i selo u Crnoj Gori. *Komljani im i Zagarač, Bjelopavlić ljuti k tome, davno veće straga ostaše 279–281.*

**Kosovo** 3 (Kosovo 1, Kosovome 1, Kosovu 1) *s* ime polju. *Siđe aga u polje Kosovo 956. Ode šapat od ustah do ustah po ubavu polju Kosovome 979–980. Ter sad pjeva po Kosovu slijepac 984.*

**Lovćen** 2 (Lovćen 1, Lovćena 1) *m* planina u Crnoj Gori. *Vrh Lovćena što se k nebu diže 371. Lovćen gora pod nebo se diže 1101.*

**Mirko** 2 (Mirko 1, Mirkom 1) *m* muško ime. *Šapćuć bi ga Mirkom zvao 237. Al tu blizu Mirko puške pali 1059.*

**Morača** 7 (Morača 1, Morači 2, Morače 3, Moraču 1) *ž* rijeka u Crnoj Gori.

*Brđane mi izvedite štono sam ih zarobio robjem na Morači, vodi hladnoj 5–7.  
Ja sam junak od Morače hladne 174. Na Moraču slavnu pade (četa), od Morače  
hladne vode ime zemlji koj' izvode 285–287. Na Morači hladnoj sjela (četa) 289.  
Ožedni li? Morača je blizu 305. Morače mu kapu daše 449.*

**Moračanin** 1 m žitelji oko rijeke Morače. *Što ni (= nam) Čengić smaknu Moračane 179.*

**Mujo** 2 m muško ime. *Mujo, Haso Omere, Jašare, dede, kučke, dobre konje zaigrajte poljem ravnijem 545–547. Tu pogibe uzdan agin čato, Mujo, Haso, Omer, Jašar ljuti 1085–1086.*

**Mustapa** 1 m muško ime. *Dotle aga pod čadorom sjedi i š njim šaren Bauk vojevoda i Mustapa, pouzdan mu čato 775–777.*

**Novica** 8 m muško ime. *I Novica sin mu zaman: "Aman, aman!" suzan vrišti 105–106. Nit je hajduk, nit uhoda turska, već Novica, Čengića kavazu 135–136. Drugi pijetli na polju cetinjskom, a Novica u polje cetinjsko (dode) 160–161. Treći pijetli u mjestu Cetinju, a Novica pade na Cetinje 161–163. Novica je, krvnik kleti, Novica je pun slobode 427–428. Novica sam, al ne koji prije 434. Novica je, ljut ga Hasan smaknu 1092.*

**Omer** 2 (Omer 1, Omere 1) m muško ime *Mujo, Haso Omere, Jašare, dede, kučke, dobre konje zaigrajte poljem ravnijem 545–547. Tu pogibe uzdan agin čato, Mujo, Haso, Omer, Jašar ljuti 1085–1086.*

**Rizvan-aga** 2 m muško ime. *Kakav bješe Rizvan-aga silni 952. Hrđa bješe Rizvan-aga silni 985.*

**Rovci** 2 (Rovce 1, Rovci 1 Imn) mmn područje na granici Crne Gore. *Ter već gaze lomne Rovce, a za Rovcī družba noćna (...) na Moraču slavnu pade 282–285.*

**Safer** 5 (Safer 2, Safera 1, Saferu 2) m muško ime. *I Saferu, što vodijaše Vlahu, luč iz glave jedan izbi 531–532. Vične sluge raju kvaće, a najveće Safer jenooki 653–654. Tu Safera rika divja 659. Već što Safer s družinom se vrijednom mukam raji već unaprijed smije 890–891. I Saferu (...) drugo prosu oko 1039–1041.*

**Slovinkinja** 1 ž Ilirka, Hrvatica (o vili). *Ne boje se Slovinkinje vile 810.*

**Smail-aga** 4 m ime Čengićevu. *Smrt Smail-age Čengića (naslov spjeva). Sluge zove Smail-aga I. Smail-aga krvav harač kupi po Gackome i okolo njega 488–489. Najprvi se Smail-aga maša 736.*

**Stolac** 1 (Stolca 1) m grad u Hercegovini. *Sluge zove Smail-aga usred Stolca kule svoje 1–2.*

**Troja** 2 (Troje 1, Troju 1) ž ime starogrčkoga grada. *Ter je vuku konji krilonozzi i po prahu i po kalu: Ektorove ispod grada Troje, kad već Troju ostaviše bozi 563–566.*

**Turad** 2 ž Turci. *Turad bulji skrstiv ruke 48. Turad divja u pô dana kano doba u gluho pogana se vrze 698–700.*

**Turčin** 33 (Turak' 1 Gmn, Turakah 3 Gmn, Turci 6, Turčin 11, Turčina 3, Turčinu 1, Turke 7, Turkom 1 Dmn) m pripadnik turskoga naroda. *Ajte, krstī, dijeliti dare, štono sam vi (= vama) Turčin pripravio 27–28. Turčin reče, al mrijeti za Hristovu vjeru svetu teško nije 31–32. Turčin tuge za krstove neima 70. A Turčina ako još imade gdjegod koga ter se Vlaha boji 98–99. Nit je hajduk, nit uhoda turska, već Novica, Čengića kavazu: bijesan Turčin, krvnik Gore Crne 135–137. Bez saruka eto Turčin idje 149. Mudar Turčin, za nevolju mu je, mudar Turčin mudro odgovara 171–172. Uprav Turčin dvoru na kapiju, a pošljednja iz vidika zvijezda, bješe zvijezda age Čengijića 193–194. U Turakah dosle što imadoh, nemio mi sve ugrabi Turčin 437–438. Il je (raja) kriva gad što Turke mori 505. A neima što Turčinu treba: žuta zlata i bijela hljuba 508–509. Sad nadligeće (aga) ine Turke skokom 514. A Turčina mrka krvca poli 534. Kupit harač, ne skupit harača (...) kamol' slijepit mješte raje Turke 538–540. Aga stoji, ini Turci stope 567. Ne malakšu Turci ljuti 578. No je nesit sve već Turčin pobrō 631. Oko njege (= čadora) promeću se Turci 718. Ter rasvijetla rosu znojnu ispod čalme što se Turkom roni 727–728. Najprvi se Smail-aga maša, za njim Bauk, za njim Turci ini 736–737. Džilitnut se, ne pogodit cilja, kamol' slijepit mješte raje Turke 748–749 i 909–910. Dotle aga pod čadorom sjedi i š njim šaren Bauk (...) i ostalo glavnijeh Turakah 775–778. Vrijedan nije uz Turčina da ga sunce grie 999–1000. Tuci raju, tuci Turke 1021. "Vlasi, Vlasi!" Turci viču 1047. Pade aga, al se Turci bore 1062. Često put se krst i Turčin nađu 1068. A pak grabi sad krste, sad Turke 1083. Tu pogibe (...) trideset inijeh Turakah 1085–1087. Junak k mrtvu skoči lavu izmed Turak' 1093–1094.*

**Ture** 8 s Turčin. *Smaknu Ture toliko junakah 59. Ture ti ga (gvožđa) nosi 362. Pisnu Ture kano guja ljuta 535. Kad se Ture navrtilo ovna, skinuše ga 729–730. Bijesno Ture gdje se krstu klanja 1106. Stoji Ture odjeveno lijepo 1107. Krotko Ture posjeći te neće; smjerno Ture, uplašit ga lasno 1112–1113.*

**Tusina** 1 (Tusine 1) ž ime selu. *Ja sam junak od Morače hladne, od Tusine sela malenoga 174–175.*

**Vlah** 7 (Vlaha 2, Vlahom 1 Dmn, Vlasi 4) m turski naziv za kršćanina. *A Turčina ako još imade gdjegod koga ter se Vlaha boji 98–99. I Saferu, što vodijaše Vlaha, luč iz glave jedan izbi 531–532. Krvav plamen najprije mu buknu (...) suproc Vlahom, psetom, krstu 996–998. "Vlasi, Vlasi!" svudar vika jeknu 1044. "Vlasi, Vlasi!" Turci viču 1047. Vlasi odasvud (dolaze) 1050.*

**Vlašad** 1 ž Vlasi. *Jer su, reče (aga) Vlašad ljuta 11.*

**Vlašići** 1 mmn skupina zvijezda u zviježđu Bika. *Vlašići bi, zvijezde sitne, nad čadorom treptili bijelijem 817–818.*

**Zagarač** 1 m ime sela u Crnoj Gori. *Komljani im i Zagarač, Bjelopavlić ljuti k tome davno veće straga ostaše 279–281.*

Iz navedenoga se popisa vidi da Mažuranićevi onomastici obuhvaćaju relativno velik raspon značenja, čak 14. To su:

1. osobna imena ljudi: *Bauk, Čor-Safer* (i *Safer*), *Durak, Hasan, Haso, Isus, Jašar, Mirko, Mujo, Mustapa, Novica, Omer, Rizvan-aga, Safer* (i *Čor-Safer*), *Smail-aga*;
2. imena stanovnika: *Brđanin, Crnogorac, Crnogorčad, Moračanin, Vlah, Vlašad, Turad, Turčin, Ture*;
3. plemenska imena: *Bjelice, Bjelopavlić, Cuce, Čeklići, Komljani, Rovci*;
4. imena gradova (gradića): *Cetinje, Gacko, Stolac, Troja*;
5. imena država: *Brda, Crna Gora* (i *Gora Crna*);
6. imena planina: *Durmitor, Lovćen*;
7. imena zviježđu: *Blizanci, Vlašići*;
8. imena selima: *Tusina, Zagarač*;
9. prezimena: *Čengić i Čengijić*;
10. imena božanstva: *Bog* (i *bog*);
11. ime polju: *Kosovo*;
12. ime rijeci: *Morača*;
13. ime vili: *Slovinkinja*;
14. pridjevi imenâ: *Božji, Ektorov, Hristov, Isusov*.

Najbrojnija su dakle osobna imena, pa plemenska, pa imena stanovnika itd. To je i razumljivo jer su osobna imena pokretači zbivanja u Mažuranićevu pjesni. Pjesnik navodi i nekoliko njihovih inačica, kao npr. *Safer* i *Čor-Safer*, *Hasan* i *Haso*, *Mustapa* i *Mujo*. Prevladavaju, dakako, turska imena. Pored spomenutih tu su još *Durak*, *Jašar*, *Omer*, *Rizvan-aga* i *Smail-aga*. Od crnogorskih su imena vojvoda *Bauk* te *Novica* i *Mirko*. Posljednja su dva hipokoristici, dok je *Bauk*, prema Skokovu tumačenju, onomatopejsko ime ("izmišljeno živo strašilo-")<sup>5</sup>. Središnja je figura Mažuranićeva djela *Smail-aga*, tj. ime s turskom titulom -*aga* ("gospodar zemlje, zapovjednik janjičara"), koja titula dolazi uvijek iza osobnoga imena (tako je i kod *Rizvan-aga*). Obratan je poredak kod Mažuranićeva patronima *Čengijić*: *A pošljednja iz vidika zvijezda, bješe zvijezda age Čengijića. A najveće Čor-Safere gamzi, da zavikne aga Čengijiću. To je čalma age Čengijića. To je glava age Čengijića. To je sablja age Čengijića. To 'e oružje age Čengijića. To 'e odijelo age Čengijića.* S posljednjih pet rečenica ujedno i završava Mažuranićev ep.

Tako smo se dotakli *Smail-agina* prezimena: *Čengić* i *Čengijić*. Spomenuti patronim vuče svoj korijen od apelativa *čengija*.<sup>6</sup> Početni bi oblik patronima bio

<sup>5</sup> Petar Skok, *Etimologiski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, knjiga I., Zagreb 1971., str. 123.

<sup>6</sup> Apelativ *čengija* tumači Petar Skok kao "igračica koja igra na javnom mjestu", v. Petar Skok, *Navedeno djelo*, str. 307.

Čèngijić, a stezanjem završnoga dijela Čèngić. Po tome obrascu nastala su prezimena *kadija* (sudac) > *Kadić*, *terzija* (krojač) > *Terzić*, *delija* (vojnik, junak) > *Delić* i dr.

Međutim, značenjska se brojnost imenâ ne poklapa s njihovom čestotom. Čeština je slika spomenutih imena ovakva:

Turčin 33 p<sup>7</sup>, 8 r<sup>8</sup> (Turak' 1 Gmn, Turakah 3 Gmn, Turci 7, Turčin 11, Turčina 3, Turčinu 1, Turke 7, Turkom 1 Dmn)  
Bog 12 p, 5 r (Bog 1, Boga 3, Bogom 2, Bogu 3, Bože 3); b. bog 1  
Bauk 10 p, 4 r (Bauče 3, Bauk 4, Bauka 1, Bauku 2)  
Novica 8 pr  
Ture 8 pr  
Morača 7 p, 4 r (Morača 1, Morači 2, Morače 3, Moraču 1)  
Vlah 7 p, 3 r (Vlah 2, Vlahom 1 Dmn, Vlasi 4)  
Čengijić 7 p, 2 r (Čengijića 6, Čengijiću 1); v. Čengić  
Božji 5 p, 3 r (Božja 2, Božje 1, Božju 2)  
Safer 5 p, 3 r (Safer 2, Safera 1, Saferu 2)  
Durak 4 p, 3 r (Durače 1, Durak 2, Duraka 1)  
Gora Crna 4 p, 3 r (Gore Crne 2, Gori Crnoj 1, Gorom Crnom 1); v. Crna  
Gora i Brda  
Čengić 4 p, 2 r (Čengić 2, Čengića 2); v. Čengijić  
Smail-agá 4 pr  
Brđanin 3 p, 3 r (Brđanah 1, Brđane 1, Brđani 1)  
Cetinje 3 p, 2 r (Cetinje 1, Cetinju 2)  
Kosovo 3 p, 3 r (Kosovo 1, Kosovome 1, Kosovu 1)  
Haso 3 pr  
Brda 2 p, 2 r (Brda 1, Brdom 1); v. Crna Gora  
Crnogorac 2 p, 2 r (Crnogoracah 1, Crnogorci 1)  
Gacko 2 p, 2 r (Gacka 1, Gackome1)  
Jašar 2 p, 2 r (Jašar 1, Jašare 1)  
Lovćen 2 p, 2 r (Lovćen 1, Lovćena 1)  
Mirko 2 p, 2 r (Mirko 1, Mirkom 1)  
Omer 2 p, 2 r (Omer 1, Omere 1)  
Rovci 2 p, 2 r (Rovce 1, Rovci 1 Imn)  
Troja 2 p, 3 r (Troje 1, Troju 1)  
Hasan 2 pr

<sup>7</sup> pojavnica

<sup>8</sup> različnica

Mujo 2 pr  
Rizvan-aga 2 pr  
Turad 2 pr  
Ćor-Safer 1 p (Ćor-Safere 1); v. Safer  
Durmitor 1 p (Durmitora 1)  
Ektorov 1 p (Ektorove 1)  
Hristov 1 p (Hristovu 1)  
Isus 1 p (Isuse 1)  
Isusov 1 p (Isusovo 1)  
Ćeklići 1 p (Ćekličah 1)  
Moračanin 1 p (Moračane 1)  
Slovinkinja 1 p (Slovinkinje 1)  
Stolac 1 p (Stolca 1)  
Tusina 1 p (Tusine 1)  
Komljani 1p  
Mustapa 1 p  
Bjelice 1 p  
Bjelopavlić 1 p  
Blizanci 1 p  
Crna Gora 1 p; v. Gora Crna i Brda  
Crnogorčad 1 p  
Cuce 1 p  
Vlašad 1 p  
Vlašići 1 p  
Zagarač 1 p

Iz izloženoga slijedi da je etnik *Turčin* – sa 33 potvrde – najfrekventnija onomastička imenica. Čestotna se slika ovoga etnika još povećava dodamo li mu oblike *Ture* sa 8 potvrda i *Turad* sa 2 potvrde. Na "Turke" dakle otpada preko polovice svih imena. Samo su s jednom potvrdom upotrijebljene 22 onomastičke riječi čiji je značenjski raspon relativno velik: od imena planine preko imenâ selâ do imenâ zvježđa. Srednjoj kategoriji učestalosti pripadaju imena ljudi, odnosno toponimi koji se odnose na mjesta događanja radnje. To je najčešće Crna Gora (sa preinakama poput Gora Crna odnosno Brda), mjesto Cetinje kao središte Crne Gore, a zatim polja: Kosovo i polje kod mjesta Gacko.

Posebnu kategoriju čine religijska imena, osobito *Bog* i pridjev *Božji* te (u vajima) *Isus* i *Isusov*. Teonim *Hrist* upućuje na pravoslavnu vjeroispovijest, a oblik *bog* na pogansko mnogoboštvo (uspore. 566. stih: *Kad već Troju ostaviše bozi*).

## On names in Mažuranić's epic *The Death of Smail-Agha Čengić* (*Smrt Smail-age Čengića*)

### Summary

Starting from his overall lexicographic approach to Mažuranić's epic *The Death of Smail-Agha Čengić*, the author focuses his attention here on the analysis of its corpus of names. Most studies of the epic to date have not paid special attention to the onomastic material although it was partly incorporated into Benešić's *Dictionary of the Croatian Literary Language*. The author believes that a dictionary of words used in an individual literary work or in complete works of an author, i.e. a *Writer's Dictionary*, should contain all the words with their meanings, including proper names (anthroponyms, place names and ethnonyms), especially since proper names as a category do not rank very low on a frequency scale. Even if a name appeared only once in a given work (e.g. in Mažuranić's *The Death of Smail-Agha Čengić*), it should nevertheless be included in a dictionary.

In compiling a complete dictionary of Mažuranić's poem *The Death of Smail-Agha Čengić*, the author has found that the poem contains slightly less than 6.000 words (including all word forms), or 1.661 headwords used in 1.134 verses and 5 cantos of the epic: *Agovanje*, *Noćnik*, *Četa*, *Harač* and *Kob*. The corpus contains approximately eighty forms of onomastic names and their adjectival derivations, which can be considered as onomastic headwords. The author lists names in the alphabetical order together with the number of their occurrences and variants (in brackets), thus presenting their collocations as well. They will subsequently be listed according to semantic categories and frequency.

Ključne riječi: Mažuranić, *Smrt Smail-age Čengića*, onomastika, ime i književno djelo, osobna imena, antroponimi, toponimi, nadimci

Key words: Mažuranić, *The Death of Smail-Agha Čengić*, onomastics, name and literature, proper names, anthroponyms, toponyms, nick-names